

[Clausager.]

Man mener, der kan indvindes ca. 900 Tdr. Land ny Jord, hvoraf ca. de to Trediedele kan være vel tjenlige til Opdyrkning, medens den ene Trediedel kan blive udmærket Eng, der saa kan udstykkkes i smaa Parceller og virke heldigt som Tillægsgjord til de omgivende smaa Landbrug, der mangler saadan Jord. Og ved Siden af at indvinde de 900 Tdr. Land ny Jord vil man kunne gøre lavt regnet noget over 3 000 Tdr. Land Jord meget mere værd, mere sund og mere værdifuld.

Men det faar man ikke for ingen Ting, det er klart. Der skal udføres et stort Arbejde ved Uddybningen af de gamle Kanaler og Gravning af nye, Vandet skal pumpes af, og der skal ogsaa sættes en Del Penge i et nyt Pumpeværk. Hvorom alting er, skal der, saa vidt jeg kan se, udføres rent almindeligt Menneskearbejde, Haandarbejde, til et Beløb af tæt op mod 300 000 Kr. Det er dog virkelig værd at tage sin Hat af for, det betyder dog en Del for de omliggende 8 Kommuner, der grænser til den delvis udtørrede Lammefjord.

Hvad selve Projektet angaar, mener den Sagkyndighed, jeg nævnte før, at Udgifterne alt i alt efter en Beregning vil beløbe sig til omtrent 560 000 Kr., medens Gevinsten i Form af ny og bedre Jord skulde være ca. 770 000. Jeg kommer derfor ikke med Hatten i Haanden og beder om et Tilskud, men for at henlede Regeringens Opmærksomhed paa denne Sag.

Nu kan man sige: Men kan de da ikke selv sætte det i Gang derude? Man har ogsaa drøftet det og tænkt paa det, men det Lodsejerslag, der eksisterer derude, mener ikke, at de kan, at de i alt Fald vilde faa store Vanskeligheder ved at tvinge enkelte genstridige med. Hvis derimod Statens Jordlovsudvalg købte Arealet og tog en Landvæsenskommissionskendelse, kunde de gøre det hele og senere udstykke Jorden og inddrive den Afgift, der maa til paa de Arealer, der allerede er tørlagte, men ikke saa gode, som de kan blive.

Nu skal jeg ikke kræve noget bestemt. Jeg er ganske klar over, at det er en stor Sag, som nøje maa overvejes; det er ikke en Sag, man kan løbe til. Men jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister at tage den op til Behandling og komme med en Plan, for det er en Sag, der betyder overmaade meget, baade arbejdsmæssigt og landbrugsmæssigt set og for den paagældende Egn. Og det maa da virkelig betyde meget for denne Regering, der tørster efter

at oprette nye Landbrug og skaffe ny Beskæftigelse, saa jeg venter mig en hel Del af det.

Saa vil jeg gerne sige et Par Ord om den Finanslovsdebat, der jo afspejler den øjeblikkelige Tilstand, den øjeblikkelige Tid. Det er jo saa naturligt, at det, der siges ved Finanslovens første Behandling, giver et Overblik over, hvordan Tilstanden er i forskellige Henseender. Det er vel ogsaa det, der kan tjene til Forsvar for denne Finanslovdebat, der kaldes for langvarig og tilsyneladende er saa indviklet, maaske nogle synes alt for indviklet. Det er, fordi enhver kommer frem med, hvad han har paa Hjerte, anker over det, han mener er forkert, og anbefaler det, han synes skal fremmes. Den giver et Overblik over Situationen.

Nu er der ingen Tvivl om, at Tiden er alvorlig og vanskelig. Men det er interessant at sidde og lægge Mærke til, hvordan de forskellige tager paa det. Da jeg hørte det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, Socialdemokratiets Ordfører, tale, sad jeg i Grunden og misundte ham. Han er da en højst lykkelig Mand, som ser alting i det mest rosenrøde Skær. Blot man har et socialdemokratisk Ministerium — det kan ikke gøre saa meget, at der er 2—3 Draaber radikalt Blod i det —, er han lykkelig og glad, og alt tegner sig lyst.

Det synes heller ikke, at ret alvorlige Begivenheder kan nedslaa hans lyse Syn. Selv om han et Par Gange bliver skuffet ved at se „Duerne flyve bort“, bliver han alligevel bagefter i godt Humør og forstaar at afvinde Tiden alt det storartede. Han stod og fortalte, at det laa saa udmærket, der var en Blomstring i Erhvervslivet, der var ganske storartet, og Ro over det hele. Nok var der et og andet, der kunde se lidt sort ud, men det maatte man ikke forfalde til Ængstelse for, det gik nok. Han føjede til: Ja, jeg har nok set nogle enkelte Virksomheder, der knap betaler sig saa godt, som man kunde ønske, især i Industrien. Dér har vi hans Syn: der er lidt Pusleri dér, men ellers er det meget godt.

I Grunden i samme Spor, men knap i saa blomstrende Udtryk, talte det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre), som ogsaa er Socialdemokratiets Ordfører ved visse Lejligheder. Han skulde sige noget om Landbruget, hvilket kun er naturligt, da han er Socialdemokratiets Ordfører i Jordlovene. Han stod og fortalte, at blev det ikke værre, gik det nok; der var en ret bred Margin mellem Priserne paa Raastoffer og Priserne paa færdige Produkter, saa der var ret god Forretning endnu.

Det er ogsaa et ret lyst Syn. Thi saa vidt